

πισημοτάτην ἐκείνην τελετήν, ἥτις ἐσήμανε τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Μουσῶν εἰς τὰς ἀρχαίας ἐστίας, καὶ τῶν γραμμάτων τὴν ἀναγέννησιν ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἐν τῷ παλαιῷ φρουρίῳ παλατιῶ, ἔνθα εἶχον συνέλθει ἀπὸ πρῶτας ἅπαντες οἱ ἐν τέλει καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν πολιτῶν, προπορευομένων τριῶν βράδουχων, ὧν ὁ πρῶτος εἶχεν ἐπὶ τῆς βράδου χρυσοτευκτον γλαῦκα, σύμβολον τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, εἰσέρχονται οἱ καθηγηταὶ τῶν τεσσάρων σχολῶν, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ ἄρχων τῆς Ἀκαδημίας, οὗς ἀρχαιοπρεπῶς περιεβέβλημένους ὑπεδέξατο ἐνθουσιῶν τὸ παρεστῶς πλῆθος (περιγραφή τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἱματισμοῦ). . . . Τὴν ἀκαδημαϊκὴν σύγκλητον συγχροτησάντων τοῦ ἄρχοντος καὶ τῶν ἡδη πανεπιστημιακῶν δίπλωμα ἔχοντων Ἀθανασίου Πολίτου καὶ Χριστοφόρου Φιλητᾶ, εἰσῆχθησαν διαδοχικῶς ὑπὸ τοῦ κοσμητόρου καὶ ἐστέφθησαν ἐπὶ θεολογία μὲν οἱ αἰδ. Ἀνδρ. Ἰδρωμένος καὶ Θεόκλ. Φαρμακίδης, ἐπὶ νομικῇ δὲ ὁ Σκῶτος Φραγκ. Βέλφουρ, καὶ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ὁ Ἰω. Καρανδηνός, ὁ Κωνσ. Ἀσώπιος, ὁ Νικ. Πίγκολης, ὁ Ἰάκ. Λουσιανός καὶ ὁ Γεώρ. Ἰωαννίδης. Μεθ' ἃ ὁ Χριστόφ. Φιλητᾶς ἀπήγγειλε λόγον, ἐν ᾧ εὐστόχως ἐξῆρε τὸ αἴσιον τῆς ἡμέρας μετὰ τσοσούτων αἰῶνων περιπετείας καὶ ἔθνικα δυστυχήματα. Ἐπευφήμησεν ἡ ὀμύγυρις, καὶ τῇ προσκλήσει τοῦ ἄρχοντος οἱ πάντες μετέβησαν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν, ἔνθα δοξολογίας γενομένης ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὁ Σ. Μητροπολίτης Κερκύρας Μακάριος κατὰλληλον ἀπήγγειλεν εὐχὴν καὶ κυλόγησε τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας.»

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 20 Μαρτίου 1879.

ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΓΥΡΩΤΗΝΟΣ.

Υ. Γ. Παρὰ τῷ ἐπιστέλλοντι σωζομένου τοῦ πρώτου τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας διπλώματος ἐπισυνάπτεται τὸ ἀντίγραφον.

Ἄγαθὴ Τύχη

IONION ΚΡΑΤΟΣ

ΓΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ'.

Βασιλικῷ Ἀρμοσῷ Ὑψηλοτ. Προέδρ. τῆς Βουλῆς
Φεδερικῷ Ἀδάμ Μαρίνου Βέργια

Ἀρχοντος τῆς Ἀκαδημίας

ΦΕΔΕΡΙΚΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΓΥΙΑΦΟΡΑ

Δέδονται τῷ Ἀρχοντι καὶ τῷ Συνεδρίῳ τῆς Ἀκαδημίας τὸν αἰδεσιμώτατον ἱερέα Ἀνδρέαν Ἰδρωμένον, ἐπειδὴ ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐγένετο, καὶ προθύμως καὶ φιλοτίμως ἐν τῷ δημοσίῳ τῆς Κερκύρας Γυμνασίῳ ἐν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη τοὺς νέους διετέλεσε διδάσκων, στεφανῶσαι αὐτὸν τῷ τῆς Θεολογίας στεφάνῳ κατὰ τὸν Νόμον, δοῦναι δ' αὐτῷ τὸ δίπλωμα τὸ δε τῆ σφραγίδι τῆς Ἀκαδημίας ἐσφραγισμένον.

Κερκύρα, ἔτους Σωτηρίου ΩΩΚΑ' Μαΐου κθ'.

ΓΥΙΑΦΟΡΑ (ἄρχων)

Ἰάκωβος Λουσιανός

Ἀρχιγραμματεὺς.

ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ, ΨΥΧΗ

Ἔως ἐσφαλμένως μεταχειρίζονται τινὲς τὴν λέξιν χρυσαλλίδα, ἀντὶ ψυχῆς, διὰ τὸ τέλειον λεπιδόπτερον ἔντομον, τὸ κοινῶς καλούμενον πεταλοῦδα (papillon). Δέον νὰ περιστέλληται τοιαύτη κατάχρησις καὶ νὰ ὀρίσθῃ ἀπαξ διὰ παντὸς ἡ ἐπιστημονικὴ ὀνοματολογία αὕτη, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν πρὸς τοῦτο ἀλάνθαστον ὀδηγὸν τὸν ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΝ αὐτὸν, ὅστις, ἐν τῇ *Περὶ ζῶων ἱστορ.* V, 17, 4 περιγράφει σαφέστατα τὰς μεταμορφώσεις τῶν λεπιδόπτέρων ἔντομων οὕτω: «Γίγνονται δὲ αἱ μὲν καλούμεναι ψυχαὶ ἐκ τῶν καμπῶν· αἱ δὲ γίγνονται ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν χλωρῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς βράβανου, ἣν καλοῦσιν τινες κράμβην, πρῶτον μὲν ἔλαττον κέγγρου, εἶτα μικροὶ σκόκληκες αὐξανόμενοι, ἔπειτα ἐν τρισὶν ἡμέραις κάμπαι μικραὶ, μετὰ δὲ ταῦτα αὐξηθεῖσαι ἀκινήτουσι καὶ μεταβάλλουσι τὴν μορφήν, καὶ καλοῦνται χρυσαλλίδες, καὶ σκληρὸν ἔχουσι τὸ κέλυφος, ἀπτομένου δὲ κινουῦνται. Προσέχονται δὲ πόροις ἀραχνιώδεσιν, οὔτε στόμα ἔχουσαι οὔτε ἄλλο τῶν μορίων διάδηλον οὐδὲν· χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διεληθόντος περιρρόγηνται τὸ κέλυφος καὶ ἐκπέταται ἐξ αὐτῶν πτερωτὰ ζῶα, ἃς καλοῦμεν ΨΥΧΑΣ.» Ὅθεν λοιπόν:

σκόληξ—σκοληχι—κάμπη μικρά—vers.

κάμπη—σκοληχι—chenille ou larve—raupe (γερμανιστί).

χρυσαλλίς—κουκουλί—νυλί (εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος)—cocoon—puppe (γερμανιστί).

ψυχή—πεταλοῦδα—τέλειον λεπιδόπτερον—papillon—schmetterling (γερμανιστί)—butterfly (ἀγγλιστί).

Ἐν Ἀθήναις, Ἀπρίλιος 1879.

ΧΕΛΔΡΑΪΚ.

ΣΦΥΓΜΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ἡ «Ἐπιστημονικὴ Ἀνταπόκρισις» περιέχει περιεργον σύγκρισιν τῆς κινήσεως τοῦ αἵματος τῶν διαφόρων ζώων. Παράδοξον δ' ὄντως εἶνε καὶ πολλὰς περὶ τοῦ πράγματος σκέψεις ἡδύνατο νὰ κάμῃ τις βλέπων ὅτι ἐν τῇ κλίμακι ταύτῃ κατέχει τὴν πρώτην τάξιν ὁ γύψ, ἐν ᾧ ὁ ἔλεφας οὐδὲ κἂν ὑπάρχει κατατεταγμένος. Ἰδοὺ δὲ ὁ κατάλογος:

Γύψ 150 σφύξεις κατὰ λεπτόν.—Ὄρνις 140.—Γαῖνα 132.—Ποντικὸς 120.—Χὴν 110.—Ἄετὸς 100.—Τίγρις 96.—Βάτραχος 80.—Ψυχή (πεταλοῦδα) 60.—Καραβὶς 60.—Πιθήκος 48.—Λύκος 45.—Ὄνος 42.—Ἴππος 40.—Ἄρκτος 38.—Κάμπη 36.

Μεγάλα τε καὶ μικρά, εἴτε ἄγρια εἴτε κατοικίδια, συγκαταλέγονται ἀνευ τινοῦ τάξεως καὶ πρωτεῖων ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ὀφείλει ἐνίοτε νὰ ὑποχωρῇ καὶ πρὸ τῶν ἥκιστα ἐπιβλαβῶν ζώων.

Κ^α Ε^{**}